

Ordu'nun ilk eczacıları

Ordu'nun ilk eczacısı 1920'li yıllarda görev yapmış olan Tanasaki adlı Rum asıllı bir doktordur. İstiklal Harbi'nde mübadele ile yurtdışına gittiği bilinmektedir. 1960'lı yıllarda Tanasaki'nin eşi (aynı zamanda Trabzon'daki şimdiki Atatürk Müzesi'nin sahibi olan İtalyan bankerin kızıdır) 1960'lı yıllarda Ordu'ya gelmiş, eski hatıraları ve kişileri yâd etmiştir.

Daha sonra merhum Ecz. Haydar OR Ordu'da belediye teşkilatının eczacısı olarak görev yapmıştır. Eczanesi bugünkü Vakıfbank'ın bulunduğu yerde idi.

Ondan sonra Sinop'tan Ecz. Şükrü DENİZ ilimize geldi. Şükrü DENİZ'in kızı Türkan hanımda eczacı oldu ve mesleği devam ettirdi. Bunları takiben Ecz. Leyla Hanım ve Ecz. Mehmet Bey (KATIRCIOĞLU) mesleği geliştirerek devam ettiren isimlerdir. (Kaynak: Yazar Sıtkı ÇEBİ - 2006 - Ordu)

O günlerden kalan anılarını yazar Sıtkı ÇEBİ şöyle anlatır:

1903 tarihli Trabzon Vilayeti Salnamesi'ne (Ordu kazasındaki bina ve işyerleri listesi) göre, Ordu kazasında 1903 yılında iki adet eczane bulunmaktadır. Bu arada Ordu'da bir adet de hastane mevcuttur.

Ancak bu iki eczanenin sahiplerinin kimler olduğu hakkında Salname'de kesin bilgi mevcut değildir. Sadece, bu eczanelerden birinin Ordu Belediye'sinde doktor olarak çalışan Trabzonlu Kostaki'nin damadı TANASAKİ'ye ait olduğu tahmin edilmektedir. Bazı bilgilere göre belediyede çalışan doktorlar eczane açmakta idiler. Tanasaki; Ordu kazasında oldukça iyi tanınan bir Ordu'lu olduğu için belediye dışında da bir eczane açtığı tahmin edilmektedir.

Tanasaki uzun yıllar Ordu Belediyesi'nde doktorluk yaptı. Bu mesleğini icra ederken Ordu halkının en fazla ilgi gösterdiği KİNİN hapını da belediye eczanesine getirterek, burada ilk eczaneyi meydana getirdiği de tahmin edilmektedir.

I. Cihan Harbi'nin sonlarında Karadeniz bölgesinde gayrimüslimlerin müslüman Türklere karşı yıkıcı faaliyetlere girişmesi üzerine, Tanasaki'nin de adı geçen olaylara karıştığı için hakkında tahkikat açılmış ve belediyedeki vazifesinden uzaklaştırılarak diğer mübadillerle birlikte Yunanistan'a nakledilmiştir.

Tahminen 1921 - 1922 yıllarında doktor ve eczacı olan Tanasaki'den sonra Ordu Belediyesi'ne Furtunzade Yusuf Bey reislik yapmakta iken, Ordu'ya Haydar OR adlı kişi gelerek belediyede eczacılık yapmaya başlamıştır.

Haydar OR kısa zaman içinde Ordu'luların sevgisini ve güvenini kazanmış ve belediyedeki eczacılık mesleğini serbest piyasada yapmak için bu vazifesinden ayrılarak, yani belediyedeki doktorluğu bırakarak, sadece eczacılık mesleğini tercih ettiği görülmüştür.

Bu yıllarda, yani 1922 - 1923 yıllarında bu defa Sinop'tan Ordu'ya gelen Şükrü DENİZ adlı şahsın da Ordu'da ikinci eczaneyi (Şükrü Deniz Eczanesi) açmasıyla Ordu'lular ikinci eczanelerine kavuşmuş oldu.

Ordu'daki eczanelerde o zamanlar en fazla satılan ilaç kinin idi. Ordu şehri ve bölgesi sıtmadan kırıldığı, yani büyük tahribata uğradığı 1930 - 1940'lı yıllarda kinin kullanmak adeta şarttı. O günlere ait 1902 tarihli Trabzon Vilayeti Yılığında şu ibarelere rastlanmaktadır:

'... Kasaba ile civarında en ziyade hüküm süren hastalık sıtma olup, ara sıra hummayı tifo da görülmektedir. Fakat etrafta bulunan ufak dere, su ve bataklıkların üzerleri tedricen örtülüp doldurulmakta olduğundan, havanın pek o kadar ziyade olmayan vahameti de hastalığın azaltılmasını sağlamıştır. Kasaba ahalisinin büyük kısmı Mayıs iptidasında yaylalara çıkıp Eylül nihayetinde avdet ederler. Bu yaylaların en meşhurları

Keçiköy, Boztepe ve Çambaşı namı verilen yaylalardır. Çambaşı yaylası Giresun'un Bektaş yaylası gibi birinci derecedeki mevkii latifesinden maduttur.'

Biraz da eczacılardan bahsedelim:

Şükrü DENİZ, aslen Sinop'lu olup, Ordu'ya milli mücadele yıllarında geldi. Kendi halinde yaşayan bir kimse idi. Milli mücadelenin son yıllarında Yunanistan'dan Ordu'ya gelen bütün mübadillerle ilgili çalışmalarda Şükrü DENİZ vazifelendirilmiş; mübadillerin Ordu'da oturacakları evler, çalışacakları işyerleri, dükkanların tamamı Şükrü DENİZ'in kontrolü altında idi. Yani Şükrü DENİZ, hem eczacı, hem de mübadillerin hayatları ile ilgili mesul kişi idi.

Şükrü DENİZ, Yunanistan'ın Kavala – Selanik ve diğer bölgelerinden gemilerle Ordu'ya gelen mübadillerin vilayete yerleştirilmesinde görev yapan komisyona müşavirlik vazifesini uzun müddet yaptıktan sonra tekrar eczacılığa döndü.

Bu tarihlerde ise Haydar OR'a herhangi bir vazife verildiği duyulmamıştır. Haydar OR'un eczanesi 1930'lu yıllarda Ordu'nun tanınmış kişilerinin geceleri oturup sohbet ettikleri bir yer olarak tanınmıştır. Haydar OR, şakacı, hazırcevap, halka karşı çok yumuşak huylu bir kişi idi. Karakter itibarıyla Şükrü DENİZ'in tam tersi idi. Halkla çok yakından teması vardı. Eczanesinde Ordu'nun tüm ileri gelenleri haftanın bazı geceleri toplanır, çeşitli espriler, şakalar yapılırdı.

Haydar OR ve Şükrü DENİZ Ordu Şehri'de vefat eylediler. Haydar OR, kirazlımanı mezarlığının en aşağısındaki bölümde gömülmüştür.

Haydar OR'un vefatından sonra yerine tek evladı olan Emin OR geçti. Ancak Emin OR eczacılık mesleğini bilmediğinden Necmiye adındaki Giresun'lu bir eczacı bayanla evlenerek eczacılık işini bir müddet daha sürdürdükten sonra İstanbul'a gitti. Orada bir gözlükçü işyerini çalıştırırken vefat etti.

Ordu eczacılığı hakkında bildiklerim bu kadardır.

Yazar Sıtkı ÇEBİ anılarına şöyle devam ediyor:

'Çok genç ve hareketli yıllarımız olduğu için eczane bize ancak futbol sonucu dizimiz yaralanırsa lazım oluyordu tentürdiyot v.s. için. Tabii bir de ateşlenince kinin...'

'Eczacı Haydar OR'un Hasan isminde bir kalfası vardı. 2. Cihan Harbi yılları, Trabzon'da lise okuyorum. Hasan Kalfa Ordu'dan gelirken bana taş ekmek getirmiş. Düşünün her şeyin karneyle olduğu yıllar. Ekmeği saklamak bir dert, yemek bir dert. Çünkü herkes aç ve ihtiyaçlı. Yatağımın altında saklıyorum, hergün bir dilim kesiyorum, okula gidiyorum. Su ile ıslatıp yumuşatıp yiyorum ve tüm gün bununla geçiyorum.' (Ecz. Gül TÜRKMEN'in röportajı; Mart 2006 - ORDU)

Ordu eczacılığının duayenlerinden Ecz. Ardem TORAMAN ablamız da okul yılları dendiğinde aklına 2. Dünya Savaşı sırasında Hitler zulmünden kaçıp Türkiye'ye sığınan bilim adamları geldiğini söylüyor. Onların disiplin anlayışlarını, eğitim yöntemlerini, bilimsel titizliklerini unutamıyor.

Özellikle hocası Prof. Dr. Hayriye AMAL'ı unutamıyor. Hayriye hoca her sabah, tahtaya ilaç = zehir yazarmış ve bu yazının silinmemesini istermiş. 'Cahil olan atak olur.' Hayriye hocanın dilinden düşürmediği bir başka özdeyişmiş. (Hedef Sağlık dergisi Röportajı kasım 2005)

ZAMAN AKARKEN

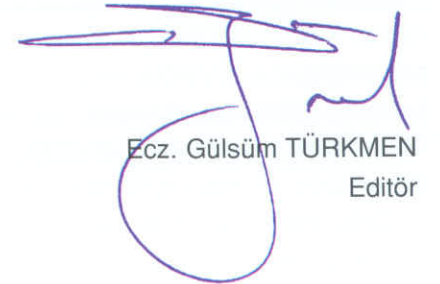
Nasıl geçtiğini anlayamadığım zaman, az değil, neredeyse bir ömür... Oysa dün gibi ve yakın... Ben mesleğimi çok sevdim. Bir nahiyede başladım eczacılığa ve 16 yıl tek eczane olarak çalıştım. Çok keyifli, bir o kadar da yorucu ve zorluydu. Hangi işte evinizde gibisinizdir, hep misafirleriniz vardır, hep yanıt verirsiniz. Evet; hastadır konuklarınız, genelde çaresizdir, yaralıdır, umutsuzdur... Şifa dağıtırsınız ilacınızla, moral olursunuz gülüşünüzle, dokunursunuz yalnızlıklarına ve mutlu edersiniz bir avuç da olsa insanları ... Kimi hayatla çekişir, kimi eşyle atışır, kimini oğlu incitir, kiminin torunu olmuştur, sizinle paylaşır gözleri parlayarak, kızarak ama hep bir saygıyla...

O an siz güvenilirsinizdir, dertsunuzdur, sırdaşınızdır.. Limanınızda dinlenmek onlar için ayrıcalıklı bir keyif olur çoklukla... Sizin denizlerinizdeki fırtınalar hep sizde kalır, içinizde sessizce...

Yavaş yavaş, mezun olurken hayal ettiğiniz ideallerinizi dökersiniz aklınızdan yollarınıza.. kimini de en uzaklara... laboratuvar, banko, kurumlar, banka derken zaman körü olursunuz... Geçer yıllar, geçer vakit... Daha olgun, daha tecrübeli ve sabırlıdır saçlarınız küllendikçe...

Ama garip de bir telaş başlar dostlara ulaşmamak, yeterince zaman ayıramamak gibi... Eski fotoğraflara daha da sık bakar olursunuz, geçmişini hatırlamaya çalışırsınız... İşte bu nedenle anılarımızı birleştirelim, elektronik teknolojiye inat bir yılda buluşalım, aklımıza düştükçe sayfalarını karıştıralım, özlere giderelim istedik. Bu yılın TEB'in kuruluşunun 50. yılı ve 24. Bölge Ordu Eczacı Odamızın kuruluşunun da 30. yılı olması, olayı daha da anlamlı kıldı.

Emek veren sevgili arkadaşlarıma ve odamızın çalışanlarına çok teşekkür ediyorum.
Hoş ve esen kalın...

Ecz. Gülsüm TÜRKMEN
Editör

BAŞKANIN MEKTUBU

Değerli Arkadaşlarım,

Odamızın kuruluşunun 30. yılında kendimi daha bir coşkulu ve gururlu hissediyorum. Türk Eczacıları Birliği kurulalı yarım asır olmuş. Biz küçük bir taşra şehri olmamıza rağmen meslek odamızı 20 sene sonra kurabilmişiz. 24. Odasıyız Türk Eczacıları Birliği'nin. İlimizden daha büyük olan, daha fazla eczane barındıran nice şehir bizden yıllar sonra kendi meslek odalarını kurabilmiş.

Mesleklerin örgütleri ile gelişip başarıyı yakalaya bildiklerine inandığım için Odamızın kuruluşunu çok önemsiyorum ve bunu sağlayan ağabeylerime şükran duygularıyla teşekkür ediyorum.

Bu 30 senemizi kapsayan yıllığımız geçmişimizi, bu günümüzü ve beklentilerimizi anlatmak için hazırlandı. Ve de ailelerimize, gelecek neslimize böyle anıları varmış, onların zamanı böyleymiş dedirtecek bir belgesel oldu. Yıllar içinde değerinin paha biçilemez şarap gibi olacağını düşünüyorum.

Nereden nerelere geldik, nereye gidiyoruz?

Ben ailemle telefonda konuşabilmek için saat 22.00'ye kadar Bakanlıklar Postanesi'nde çok kez beklediğimi ve konuşmadan ayrıldığımı hatırlıyorum. Şimdi o postane kapandı. Yeni nesil postane nedir bilmiyor. Cep telefonları, mesajlar e-mailler iletişim için kullanılıyor. Ha, İstanbul'da Büyük Postane duruyor. Eczacılar zaman zaman önünde eylem yapıyorlar(!) Yakın bir gelecekte eylemler de bitecek gibi. Bizim Bağ-Kur eylemlerimiz vardı. Bu anılarımızın da kıymetini bilelim.

Değişime uğradığı hizmet verme koşullarımız, ilaç tedarik etme şartlarımız değişti. 1,5 – 2 günde ilaçlarımız gelirdi. Şimdi çoğu yerde cep depo ile 15 dakikada kapıda. Eskilerin deyimi ile 'bir sigara içimi' beklemiyorsun. Bulunamayan ilaçlar eski yıllara kıyasla çok daha az. Ah şu 70 sente muhtaç olduğumuz günler.

Ama zoruyla kolayıyla insanlara sağlık alanında hizmet vermek ulvi bir iş.

Eski eczacıların her birinin nüfus cüzdanı, saat, ehliyet koyduğu çekmecesini vardı. Sağlık sigortası o zamanlar yaygın değildi. Özellikle serbest çalışan vatandaş parası yetmeyince bunları bırakır, ilacını alırdı. Tabii çoğu da geri gelmezdi. Vatandaş özellikle yeni açılan eczaneleri seçerek bu sistemi uygulardı.

Benim güzel insanlarım; tel maşa saat ile günü geçmiş sevk ile, vizesi bitmiş karne ile ilacını almaya çalışsa da onlara hizmet vermek, dertlerine deva olmak, onlara şifa dağıtmak çok güzel.

Güzel tabii...

Bu işlevleri eczanelerimize isim olarak da koymuyor muyuz? Deva Eczanesi, Şifa Eczanesi var bir çok yerleşimde.

Anıların oluşumu da değişime uğruyor.

Yeni eczacılarımızın anıları teknolojik. Provizyon sisteminde hastanın elinde ilaç var olduğunu görünce hastanın evine telefon açıp 'İlaçları saklayın, buradan görünüyor.' Talimatın vermesi gibi.

Eczanelerimiz ve mesleki uygulamalarımız da değişime uğruyor.

Kıdemli eczacılarımız bile yeni konseptte göre eczanelerini yeniliyorlar.

Aksak doğsa da provizyon sistemi parasal anlamda geleceği kurtaracak. Yoksa hiçbir kurum sağlıklı ve zamanında geri ödeme yapamaz.

Meslek içi eğitimler yeni eczacıları daha donanımlı kılıyor. Biz eskileri de tazelemiyor mu?

Sırdış eczaneler halkımızın sıkıntı çektiği handikapların aşılmasında bir adım.

Farmasötik Bakım yaygınlaşıyor. Hastalarımız artık daha bilinçli.

Nanoteknoloji her yerde. Havanlarımızdaki şak şak sesini kimimiz özleyeceğiz, kimimiz hiç bilmeyeceğiz.

Evlerimiz gibi eczanelerimiz de sığındığımız limanımız. O 35m² nin içinde geçiyor ömrümüz. Gamlarımızı, sağlığını kazandıktan sonra gelen hastalarımızın minnet ifadeleri ile dağıtmıyor muyuz?

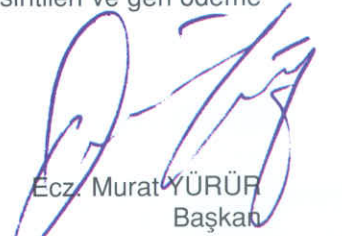
Değerli Arkadaşlarım,

Zaman geçiyor! Kimimiz sona yaklaşıyoruz, kimimiz yeni başlıyor hayata. Ama her şeyin bir sonu var. Diyorum ki, diğer tarafta da eczacılığa devam mı etsek? Belki orada anlamsız SSK kesintileri ve geri ödeme aksamı da yoktur.

Hepinizi sevgiyle kucaklıyorum.

Saygılarımla,

Eczacı Murat YÜRÜK
Başkan

GELECEĞE DAİR

Odamızın kurulduğu 30 yıldan bu yana çeşitli kademelerde görev aldım. 12 Eylül döneminde Trabzon Eczacı Odasının kapatılıp Ordu eczacı Odasına bağlanması sekreteri olmayan odada yazmayan daktilo ile çektiğim sıkıntılardan bu günlere geldik. Genel Sekreterlik görevini yürüttüğüm son iki dönemde Giresun Eczacı Odasının kurulması ile azalan eczacı sayısına rağmen oda bütçesine dokunmadan, eczacıımıza hiçbir yük getirmeden üstelik oda bütçesini de üçe katlayarak modern hizmet binamızın kazandırılması en büyük sevincim oldu. Emeği geçenleri bir kez daha kutluyorum.

Zamanında çocuklarımızın eczacılık fakültelerini tercih etmelerini istemedim. O günlerde mesleğimizin kötü gidişi beni endişeye sevk ediyordu. Son dönemlerde geleceğe dair hayaller kurabilmem beni sevindirirken yaptırmadığım tercihlerin üzüntüsünü yaşıyorum.

Her birini modern şekilde tasarlanmış, fitoterapi drogeri, parfümeri vs. gibi reyonların bulunduğu geniş eczanelerde eczacının sadece ilaç ile ilgili bilgileri hastalarına ulaştırdığı, eğitim sertifikalı eczacı teknisyenlerinin çalıştığı eczane modellerini hayal ediyorum.

Sosyal Güvenlik Kuruluşlarının tek çatı altında toplandığı her hastanın elindeki kartı bilgisayara okutularak ilaçlarını küpürleri kesilmeden aldığı ilaç bedellerinin 15-20 gün içinde hesaplarımıza geçtiğini hayal ediyorum.

Eczane açılışlarının nüfusa göre sınırlandırıldığı böylece ülke genelinde eczacı yoğunluğunun eşit olarak dağıldığını her eczane arasında en az 100 m mesafe olduğunu hayal ediyorum.

Bu hayallerin gerçekleşmesi, 6197 sayılı yasada yer alan bu değişikliklerin hayat geçmesi çok yakın.

Eczacılığın geleceği artık kötü görünmüyor. Eczacımızın mesleğine ve örgütüne sahip çıkması, günlük hesaplar ile mesleğini tehlikeye sokacak girişimlerden uzak durması gerekiyor.

Her geçen günün daha iyiye gitmesi dileklerimizle sevgiler, saygılar sunuyorum.

Ecz. Erdal İŞBAKAN
Genel Sekreter

Geçen zamana bir virgül atmak,

Zaman hızla akıp gidiyor. Takip bile edemiyor insan. Okula git, üniversite sınavını kazan, oku, laboratuarlarda koştur, uykusuz geceler, ders notları. Geçtim mi kaldım mı? Eyvah ne yapacağım? Yarım düzine dersten kalmışım. Evdekilere yalan uydur. Oh! Neyse bitti okul. Diplomam elimde rahata erdim... Ne oldu? Eczane mi? Para yok? Neyse hayırlısı Allah'tan. Açtım işte... Çalışıyorum ama kurumlar ödeme yapmadı... Yapmadı da yapmadı...

Yıllar geçti aradan. Eskisi kadar kızmıyorum hiçbir şeye. Daha sükunetle yaklaşıyor insan hayata. Nasıl olsa hayata tutunmayı başardık öyle ya da böyle. Neden sinirleneyim ki? Memleketin bürokratik yapısı belli. Resmi dairelerde yazmıyor mu 'Acele yok, işler yetişir' diye. Ben de acele etmeyi bıraktım. Ama bir şeyler eksik gibi. Sabah eczaneye gidiyorum, gazetelere bakıyorum. Vaziyet vahim. 70 milyon çalışıyoruz uğraşıyoruz yine de kalkınmıyor memleket. Dergilere bakıyorum. Eczacılar Birliği yayını. Bir başlık : Eczacı toplumunda öncü bir rol üstlenmektedir. Hiç de öncü gibi hissetmiyorum. Reçetelere bakıyorum. Hastalara bakıyorum. Hastalar da bana bakıyor. Acaba kaç para isteyecek diye. SSK faturası tanzim törenine başlıyoruz. Koliler hazırlanıyor. Kilolarca evrak. Lastikleyip tikiyorum kolilere. Parası ne zaman gelir, ne kadarı gelir? Boşveriyorum. Düşünmemek daha iyi.

Bir şeyler eksik. Hayata tutunalım derken zamanı yitiriyoruz. Geçen günlerden birinde eczanede üzerinde yürüdüğüm fayansları saydım. Yirmi taneden fazla değil. Muhtemelen on yıl ve yirmi çift ayakkabı sonra değiştirim diyorum. Onlar değerli, çünkü hayatım o yirmi fayansın üzerinde geçiyor. Zaman geçiyor. Bir virgül atmak lazım.

Bizden önceki neslin eczacılarıyla sohbet etmeyi çok seviyorum. Anılar ekseri okul yıllarından. Ondan sonrası eczanede geçtiğinden çoğu düşünüp dizini bile kanatmamış. Eczane akvaryuma, eczacı balığa benziyor sanki.

Yeni nesillere bir şeyler bırakmak lazım. Anılar, tecrübeler, birikim ve elbette maddi mülk. Dikkat ettim çoğumuz sadece fotoğraflarla belgeliyoruz zamanı. Bir fotoğraf gösteriyor meslektaşım. Ama o fotoğrafın o kadar çok anısı var ki. Saatlerce anlatıyor. Ama yazmamış. Çocuklarına aktarmamış. Onunla gidecek güzelim anılar.

Mesleğimize ait fazla veri yok geçmişten kalan. Olan da parça parça. Son dönemde bunun kıymeti anlaşıldı. Çöpe atılan laboratuvar malzemeleri, majstral reçeteler, havanlar, notlar tozlu raflardan inmeye, eczanelerin en güzel yerlerine yerleştirilmeye başlandı. Neden? Fakültenin koridorlarında laboratuvarlara yetismeye çalışırken düşürüp kırdığımız malzemelerimiz mi geliyor hatırıma? Hocalardan işittiğimiz azarlar mı? Peki ya bizden sonra ne olacak? Kim bilecek o resimlerin o alet edevatın değerini? Ben söyleyeyim: Yeni nesil eczacılar.

Odamıza yeni bir ofis aldık. İçini zevkle donattık. Gıcır gıcır oldu. Meslektaşlarımızdan ellerindeki eski kitapları, laboratuvar malzemelerini, eski ilaçları v.s. istedik. Doğru dürüst bir şey bulamadık açıkçası. Çünkü arşiv merakımız pek yok sanırım. Oysa yıllar sonra ne kadar değerli olacak o basit eşyalar.

Odamızın kuruluşunun 30. yılı adına meydana getirdiğimiz bu yıllığın pek çok eksiği olabilir. Ancak bu yıllık Ordu'daki eczacıların geçen zamana attığı bir virgüldür. Yıllar sonra çocuklarımız ve Ordu'da mesleğimizi devam ettirecek olan eczacılar için iyi bir anı ve başvuru kaynağı olacaktır. Umarım verilen bu kadar emek yıllar sonra bile takdir edilir ve 2000'li yıllarda Ordu'lu eczacıların hayata bakışını gösteren iyi bir kaynak olur.

Uzm. Ecz. Ömer ÇORUH
Sayman

Türk Eczacıları Birliği'nin kurulduğu 1956 yılından Ordu Eczacı Odası'nın kurulduğu 1976 yılına kadar geçen sürede Samsun Eczacı Odası'na kayıt yaptıran ilk üyelerimiz.

SİCİL NO	KAYIT TARİHİ	ECZACI ADI SOYADI	ECZANE ADI	ŞEHİR
44	15/09/1956	ALİ ŞÜKRÜ DENİZ	ŞİFA ECZANESİ	ORDU
45	15/09/1956	TÜRKAN KUTMAN	ŞİFA ECZANESİ	ORDU
55	15/09/1958	AHMET TUNCER	ÜNYE ECZANESİ	ÜNYE
61	15/09/1956	AYDIN BAKİ	KARADENİZ ECZ.	ÜNYE
76	15/09/1956	NECMİYE OR	KARADENİZ ECZ.	ORDU
78	15/09/1956	MEHMET KATIRCIOĞLU	SAĞLIK ECZANESİ	ORDU
92	15/09/1956	ADNAN SÖZER	ORDU ECZANESİ	ORDU
152	15/09/1956	GÜLSEVİN ARIKAN	YENİ ECZANE	ORDU
176	16/05/1964	H. MAHMUT POYRAZOĞLU	KANAAT ECZANESİ	FATSA
177	16/05/1964	AKİF TORUN	MEMLEKET ECZ.	FATSA
180	02/06/1964	SEYFULLAH YUSUF ALVER	KARADENİZ ECZ.	ÜNYE
184	15/09/1964	ARDEM TORAMAN	İTİMAT ECZANESİ	ORDU
232	19/05/1966	COŞKUN KAYMAK	YENİ ÜNYE ECZ.	ÜNYE
241	12/09/1966	TAYFUR KOZOĞLU	ŞAFAK ECZANESİ	ORDU
244	30/09/1966	MAZHAR ERKAN	YENİ ŞİFA ECZ.	ÜNYE
268	20/12/1967	HALİSE ÇOLAKOĞLU KIRIMLI	DERMAN ECZ.	ÜNYE
269	20/12/1967	AYTEN ÇOLAKOĞLU	YENİ FATSA ECZ.	FATSA
273	31/01/1968	AYKUT ÖRMECİ	ORDU ECZANESİ	ORDU
291	29/03/1963	ÖNER YAZICI	PERŞEMBE ECZ.	PERŞEMBE
295	09/05/1969	VURAL LEZGİ	KÖPRÜBAŞI ECZ.	ORDU
304	01/09/1969	HALUK ERKMEN	HAYAT ECZANESİ	FATSA
326	24/04/1970	İNCILA AÇAR SAĞRA	ÇINAR ECZANESİ	ORDU
335	02/07/1970	FATMA TÜRKAN ALAGÖZ	KANAAT ECZANESİ	FATSA
346	11/08/1970	KEMAL EMİRALOĞLU	KANAAT ECZANESİ	FATSA
350	16/10/1970	FATMA HATTATOĞLU TERCAN	ECZANESİ YOK	ORDU
362	16/12/1970	SEYFETTİN ÇALIŞIR	ECZANESİ YOK	FATSA
389	01/04/1971	İLHAN HAZİNEDAR	ECZANESİ YOK	ORDU
391	09/04/1971	NURHAN ÖZKUL	ECZANESİ YOK	ORDU
397	19/04/1971	MUSTAFA ENGÜR	ECZANESİ YOK	ORDU
417	10/07/1971	HATİCE ENSARİ	FİLİZ ECZANESİ	PERŞEMBE
439	08/12/1971	ORHAN DEMİREL	LOKMAN ECZANESİ	ORDU
448	14/12/1971	SEMİHA BOŞ	KANAAT ECZANESİ	FATSA
451	07/12/1971	ÜMRAN ALVER	ALVER ECZANESİ	ÜNYE
466	17/02/1972	SÜLEYMAN ÇÜRÜKSU	MERKEZ ECZANESİ	FATSA
484	31/05/1972	HALİT SALİH DOĞRUYOL	PARK ECZANESİ	ORDU
489	05/08/1972	TEVFİK KOÇ	KANAAT ECZANESİ	FATSA
499	03/10/1972	MUSTAFA ERDEM	FATİH ECZANESİ	ORDU
511	19/01/1973	CANSEN MERTAN	HAYAT ECZANESİ	FATSA
532	04/05/1973	MUSTAFA KEMAL ÇUHACI	HAYAT ECZANESİ	ÜNYE
536	29/05/1973	AHMET DOĞRU	KONAK ECZANESİ	ORDU
542	23/06/1973	ADNAN ÖZGÜ	MERKEZ ECZANESİ	FATSA
544	21/07/1973	MUZAFFER METE	DEV. HST.	ORDU
545	23/07/1973	NEVİN DEMİR	SSK. HST.	ORDU
560	08/12/1973	SERVET ŞAHİN	YENİ MAH. ECZ.	ORDU
568	02/01/1974	İSMAİL HAKKI KARA	ARI ECZANESİ	ÜNYE
580	14/03/1974	ERDAL İŞBAKAN	DEVA ECZANESİ	PERŞEMBE
590	16/05/1974	PERRAN BENAL	SAĞLIK ECZ. MES. MD.	ORDU
591	16/05/1974	ALİ RIZA UZUN	ELİF ECZANESİ	FATSA
598	22/06/1974	ABDULLAH ÜMİT ULUĞ	HAYAT ECZANESİ	ORDU
599	24/06//1974	HASAN KARADUMAN	HAYAT ECZANESİ	ORDU
602	17/07/1974	AHMET ÇORUH	GÖLKÖY ECZ.	ORDU
611	25/09/1974	HÜSEYİN FURTUN	MERKEZ ECZANESİ	ORDU
617	28/10/1974	ŞERAFETTİN EREREN	AKKUŞ ECZANESİ	AKKUŞ
618	28/10/1974	MUSTAFA ÇAVUŞOĞLU	KUMRU ECZANESİ	KUMRU

622	26/11/1974	EMEL KAPTAN	CEM ECZANESİ	ORDU
623	27/11/1974	SANSER EREN	BÜYÜK ECZANE	ÜNYE
627	06/12/1974	YUSUF FİLİZ	FİLİZ ECZANESİ	ÜNYE
629	07/01/1975	NAİM ERKOÇ	HALK ECZANESİ	ORDU
632	21/01/1975	NECMİ BAL	SAĞLIK ECZANESİ	ORDU
645	22/04/1975	ELİF ERGÜDER	SAĞLIK ECZANESİ	AKKUŞ
650	11/06/1975	ALİ GERÇEKER	MERKEZ ECZANESİ	ÜNYE
652	16/07/1975	ÜNAL GÜNEL	ECZANESİ YOK	ORDU
557	05/08/1975	NECDET NURİ KUMRU	ECZANESİ YOK	KUMRU
664	19/08/1975	AYDIN SELAM	DEVA ECZANESİ	ORDU
669	16/10/1975	BEYHAN EVİN	KORGAN ECZANESİ	ORDU
672	06/11/1975	TUNCAY KİPECİ	ECZANESİ YOK	KORGAN
674	10/11/1975	MEHMET NAL	EMEK ECZANESİ	ÜNYE
678	11/12/1975	AYDEMİR GÖKHAN	HALK ECZANESİ	KORGAN
880	09/01/1976	GÜLGÜN ACAR	FATİH ECZANESİ	ORDU

Ah Şu Yönetim!..

Meslektaşlarımız sık sık eczacı odası yönetiminin yetersizliğinden yakınır. Yılığımızın içinde de meslektaşlarımızın bu yöndeki serzenişlerini görebilirsiniz. Ancak çoğu zaman, oda yönetimini oluşturan kişilerin de profesyonel yönetici değil, eczacı olduğunu, kendileri gibi bir eczane işletmeye çalıştıklarını unutabiliyorlar.

Bu bölümde sizlere, eczacılarımızla oda yöneticileri arasında geçen diyaloglardan hatırlamamızda kalanları aktarma ihtiyacı hissettik.

Ecz. : Etik çalışılmıyor, promosyonlar dağıtılıyor. Yönetim de uyuyor.

Yön. : Ama siz de her yere imsakiye ve saat dağıtmışsınız?

Ecz. : Herkes dağıtıyor kardeşim. Önce diğerlerini engelleysin vallahi bir daha dağıtmam.

Ecz. : Eğitim semineri düzenlenmiyor. Sadece sözleşme dağıtıp aidat topluyorsunuz.

Yön. : Bu sene 4 defa düzenledik. Hiç birine katılmadınız?

Ecz. : İşimiz gücümüz var haliyle. Her zaman gelemiyoruz. Önceden bir sorsanız ne zaman müsaitsiniz diye, olmaz mı?

Ecz. : Düzenli toplantı yapılmıyor. Görüşlerimizi söyleyemiyoruz.

Yön. : Yaptığımız hiçbir toplantıya katılmadınız ki?

Ecz. : Ne zaman yaptınız?

Yön. : Size duyuruyoruz.

Ecz. : Kalfa söylememiştir. Siz de o kadar çok yazı yolluyorsunuz ki hangi birini okuyayım?

Ecz. : İlaç fiyatları düşüyor, hep zarar ediyoruz. Yönetim olarak ne yaptınız?

Yön. : Fiyat düşüş zararını çoğu firma karşılayacak. Ancak karşılamayan firmaların ilaçlarını iade edin

ki bizim pazarlık gücümüz olsun.

Ecz. : Önce diğer eczacılar iade etsin. Eğer ederlerse ben de ederim.

Ecz. : Yeşil kart ödemelerini alamıyoruz.

Yön. : Reçete kontrolü yetişmiyor. Siz de reçete kontrolünde bize yardımcı olun.

Ecz. : Ben bu yaştan sonra reçete kontrolü mü yapacağım ? Gençler yapsın!

Yönetim Kurulu

- Başkan : Ecz. Murat YÜRÜR
Genel Sekreter : Ecz. Erdal İŞBAKAN
Sayman : Uzm. Ecz. Ömer ÇORUH
Üye : Ecz. Gülsüm TÜRKMEN
Üye : Ecz. Hakan ÖZTEKİN

Denetleme Kurulu

Başkan	: Ecz. Kıymet ODABAŞ
Üye	: Ecz. Selami AYDIN
Üye	: Ecz. Nihat KARAKAYA

Haysiyet Divanı

Başkan	: Ecz. Gökhan ODABAŞ
Başkan Yrd.	: Ecz. Ahmet BAŞ
Sözcü	: Ecz. Orhan SOYSAL
Üye	: Ecz. Yaşar HAZİNEDAR
Üye	: Ecz. Kemalettin ILGIT

Odamız İlçe Temsilcileri

Akkuş	: Ecz. Yılmaz KURT
Aybastı	: Ecz. A. Rıza YAŞAR
Çamaş	: Ecz. Mahmut AYPARÇASI
Çaybaşı	: Ecz. Vehbi DÖNMEZ
Fatsa	: Ecz. Şerife OTUR
Gölköy	: Ecz. Ahmet ÇORUH
Gülyalı	: Ecz. Selçuk ÖZBEK
Gürgentepe	: Ecz. Şanser EREN
İkizce	: Ecz. Arzu ILGIT
Kabataş	: Ecz. Nilgün ERDOĞAN
Korgan	: Ecz. M. Taner SARIHAN
Kumru	: Ecz. Mehmet GÜNEYTEPE
Mesudiye	: Ecz. Nurettin DEĞER
Perşembe	: Ecz. Selami AYDIN
Ulubey	: Ecz. Nihat KARAKAYA
Ünye	: Ecz. Nuray SAVAŞ
Yalıköy	: Ecz. Dursun ŞAHİN

B A Ş K A N L A R I M I Z

Vural LEZGİ
1976 - 1978
1979 - 1981
1983 - 1989

H. Salih DOĞRUYOL
1978 - 1979
1981 - 1983

Ahmet DOĞRU
1989 - 1991

B A Ő K A N L A R I M I Z

Mustafa ÇAVUŞOĞLU
1991 - 1997
1999 - 2000

Metin BOZTEPE
1997 - 1999

Mehmet ÇAMUR
2000 - 2001

Murat YÜRÜR
2001 - Devam ediyor.

Personelimiz

Ekrem KARABATAK

Funda KEŞAP

Çiğdem KORKMAZ

Y İ T İ R D İ K L E R İ M İ Z

Vural LEZGİ
1941 - 1996

Sinan ACAR
1952 - 1978

Engin Öner NAZLI
1946 - 1997

Kani ARSLAN
1965 - 1995

Ali Rıza UZUN
1944 - 2002

İlknur ÜÇER
1955 - 1988

Tefik KOÇ
1947 - 2005